

GLASILO OŠ XV. DIVIZIJE GRM, NOVO MESTO

LETNIK: I., APRIL 1989, ŠT. 2

Enkrat ni nobenkrat

No, pa se zopet oglašamo. Na začetku vas moram pohvaliti (pa ne zaradi vašega pretiranega sodelovanja, razen nekaterih humanih posameznikov), saj ste pokupili domala vse izvode naše in vaše NAJČE. To sicer ni bila milijonska naklada, ker pač nismo New York Times, bila pa je kar precejšnja.

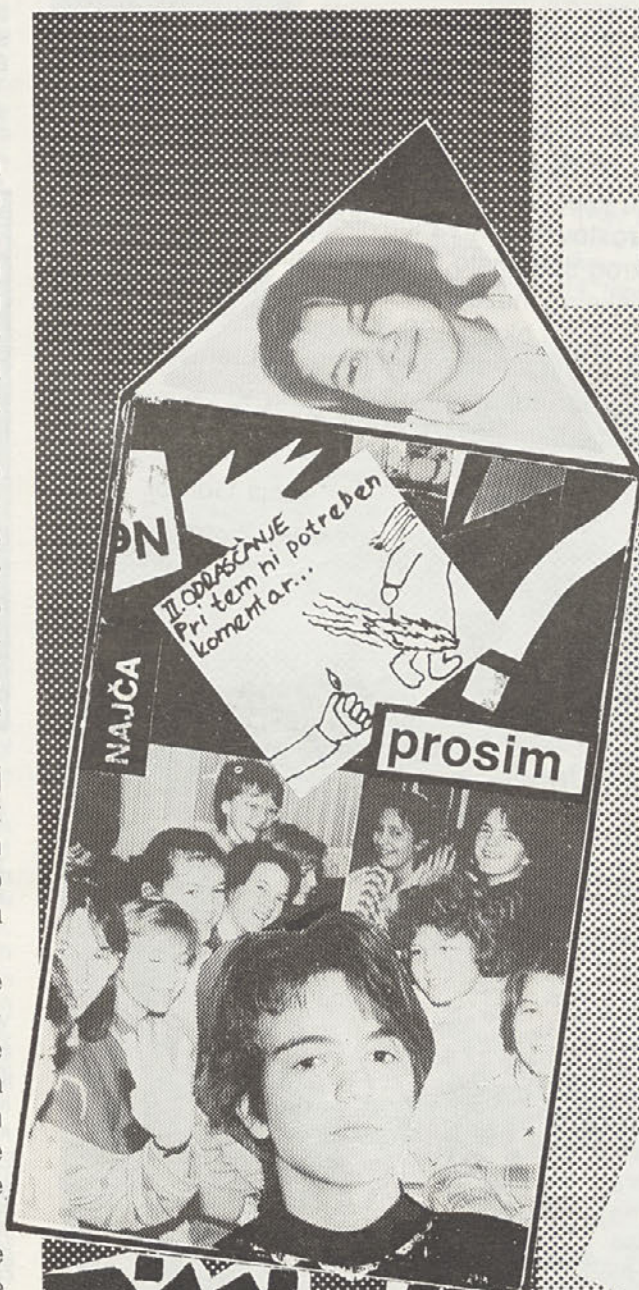
In kaj se je dogajalo, medtem ko smo pripravljali in tiskali novo številko NAJČE? Mateja Svet je postala svetovna prvakinja, v Novem mestu smo prodajali našo senzacionalno NAJČO, na Kosovem so v rudniku štrajkali rudarji, bile so seje itd., itn. Bilo je pa še nekaj manj pomembnih dogodkov.

Kaj vam ponujamo v branje v tej številki? Pripravili smo intervju z najboljšim dolenskim kolesarjem Sandijem Papežem, s pevko Simono Weiss, anaketo javnega mnenja, humor in še in še.

Zdaj prebirate NAJČO. Za nas je to zaključeno poglavje, ker se pripravljamo na NAJČO št. 3. Humane posameznike spet pozivamo, da sodelujejo z nami, fante iz 8.a in ostalo družbo smo medtem že zaposlili s prodajo te številke Najče in spet upamo na dobro prodajo.

Da ne pozabim: obiskala nas je dr. Manca Košir, vodja novinarske delavnice, in nam že razdelila naloge. V delavnici bomo ustvarjali učenci vseh novomeških osnovnih šol, o čemer pa vas bomo še pravočasno obvestili – neznani novinarski talenti!?

10
Igor Simič

IZ VSEBINE

INTERVJUJI:
Simona Weiss . . . str. 5
Sandi Papež . . . str. 4
Janko Orač . . . str. 6
Miroslav Vute . . . str. 6

HOČEMO DRUGAČNO
ŠOLO . . . str. 14
Imam idejo za . . . str. 12

USODOSKOP . . . str. 11
ŠPORT . . . str. 15
Nagradna
križanka . . . str. 16

»Sejem bil je živ«...

Postavili smo si datum, 13. januar. Tega dne naj bi izšla prva številka NAJČE. Ta cilj smo dosegli. Natiskanih je bilo osemstopetdeset izvodov. Dopoldne smo jo uredniki prodajali v šolski trgovini. Pri prodaji smo se vsako uro izmenjavali. Za pultom so se vrstili kupci iz višjih in nižjih razredov. Po dvanajsti uri pa smo časopis prodajali še po okolici šole. Vsak član uredništva je vzel petindvajset izvodov NAJČE, pomagali so nam tudi nekateri prostovoljci. Prva številka je šla kar dobro v prodajo. Prodanih je bilo okrog sedemsto izvodov, ostale smo podarili gostom oz. jih poslali Dolenjskemu muzeju, Pionirskemu listu, Študijski knjižnici itd. Za NAJČO smo dobili okrog 100.000 din. Nekaj denarja bomo porabili za NAJČIN ples, ki ga bomo organizirali, potem ko bodo počiščeni grafiti po šoli in ko bo urejena okolica šole.

Upamo, da bo z vsako naslednjo številko NAJČE raslo število kupcev, in da bo naš časopis postal tudi vaš.

Tanja Gorenc, 7. a

»Najčin« ples

Novinarji NAJČE smo planirali na 17. marec ples za šestošolce, sedmošolce in osmošolce. Toda učiteljski zbor je ugotovil, da si plesa nismo zaslužili, zato smo ga morali prestaviti. Lep čas je namreč že minil od dogovora, da bomo očistili šolo in njeno okolico. Zelene straže so padle na izpitu, kajti niti ena oddelčna skupnost ni opravila svojih nalog. »Injekcija« učiteljskega zbora je učinkovala, saj smo takoj začeli odstranjevati »čečkarije« po garderobah in okolici šole. Komisija za družbenokoristno delo je dobila nalogo, da pregleda in oceni opravljeno delo. Če bo ocena pozitivna, bo ples.

Tanja Gorenc, 7. a

Naši ljubljanski vrstniki so nas s svojo novinarsko delavnico in »razbojniško« stranjo v uglednem slovenskem časopisu Dnevniku tako navdušili, da se bomo poskusili še mi, Novomeščani!

Za nami je že 1. delovni sestanek z dr. Manco Košir. V torek, 28. februarja, smo se dogovorili za rubrike in žanre za našo »ful špon« stran v Dolenjskem listu. Pripravili bomo intervjuje z znanimi osebnostmi, ankete javnega mnenja, poročila, izjave, anekdote, iskrice, morda tudi kakšen komentar, glosa, kozerijo in še kaj.

Bršljinci, Grmčani, Stopičani, Šmihelčani in Katja Rupenčani se bomo ponovno srečali z Manco Košir v petek, 31. marca, v Dolenjski galeriji in uresničili svojo zamisel.

V 1. aprilski številki Dolenjskega lista vam privoščim veliko prijetnega branja.

Katja Krasko, 7. b

Čakamo Manco Košir

KDO? Novinarji, fotoreporterji in likovniki vseh petih novomeških osnovnih šol (Bršljin, Grm, Katja Rupena, Stopiče, Šmihel). Tudi mentorji!

KDAJ? V petek, 31. marca.

KJE? V Dolenjski galeriji.

ZAKAJ? Ker hočemo imeti novinarsko delavnico.

ČEMU? Da bomo ustvarili čisto svojo stran, »ful špon« stran v uglednem slovenskem časopisu Dolenjskem listu.

KAKO? Z Mančino pomočjo seveda. Pa s svojo pametjo, pridnostjo in zagnanostjo. ZA KOGA? Za bralce Dolenjskega lista, za tiste mlade po letih in one mlade po srcih. In kdo je dr. Manca Košir? Predavateljica na FSPN, odlična strokovnjakinja za področje novinarstva, avtorica priročnika Mladi novinar, nekoč spotoma tudi manekenka in filmska igralka!

Marjana Štern, učiteljica slov. j.

Kako nastane časopis

TEKSTI → FOTOSTAVEK → PAPIRNA MONTAŽA → (negativ) → TISKANJE NA PLOŠČO → V STROJ

To je sedaj na kratko povedano. Za boljše razumevanje bom vse to še opisala.

Najprej novinarji oz. uredniki zberemo gradivo. To so rokopisi učencev, ki so jih napisali na določeno temo. Vse te zapiske oddamo odgovornemu ali glavnemu uredniku, katerega naloga je, da tekste pregleda in izbere tiste, ki bodo objavljeni v časopisu.

Fotograf mora biti vedno »na preži« in slikati vsak zanimiv dogodek. Razvite fotografije da fotograf v pregled tehničnemu uredniku, ki poskrbi, da ima vsaka fotografija svoj podnapis, da piše pod njo, kaj oz. koga predstavlja. Kakšna mora biti fotografija, da lahko rečemo, da je dobra? Biti mora tehnično brezhibna! Fotografija mora biti razgibana. Paziti moramo na ozadje, pozorni moramo biti na poltone in nadvse pomembno je tudi, kam, v kateri kot fotografa postavimo. Tehnični urednik mora nato izbrane fotografije postaviti v smiselno celoto v povezavi z besedili, sestaviti gotove dele in jih pripraviti za tiskanje.

Vse že pripravljene slike nato v tiskarni odnesejo v temnico in jih preslikajo. Tako pa naredijo tudi z vsemi ostalimi prispevki.

Vse to kopirajo na ploščo in nato gre vse skupaj v stroj, kjer se odtisne in ven pokuka sveže pečeni časopis.

Razstavljali so naši učitelji

V počastitev kulturnega praznika so 6. 2. 1989 naši učitelji priredili razstavo in kulturni program. Prireditev, na katero so povabili svoje kolege, učitelje okoliških šol in vse, ki jih zanima svet umetnosti, se je pričela ob 18. uri v avli šole.

Razstavljali so Danijel Brezovar, Alenka Dakič, Brane Šuster in Dušan Plut. Alenka Dakič je izdelala maske na seminarju, ki ga je med zimskimi počitnicami vodila Elka Vogelšek. Bile so iz broširanega platna, papirja in pobarvanih tkanin. Za nastop in predstavitev mask je izbrala grško glasbo in tako oživila svoje izdelke. Branko Šuster in Dušan Plut sta razstavljala reliefe, grafike, kipce ter slike. Dane Brezovar se najrajši ukvarja s fotografiranjem, in sicer največkrat izbira motiv drevesa. Lepe fotografije z jelko, hrastom...

Kulturni program pa so pripravili Katja Bricelj, ki je bila povezovalka, Sonja Simčič je pripravila nagovor o pomenu kulturnega praznika. Branko Šuster je recitiral pesmi Ceneta Vipotnika, Olivija Metelko pa si je za recitiranje izbrala pesnika Ivana Minatića.

Pri vходу v avlo pa so bili na lepo pogrnjenih mizah postavljeni hlebci kruha, pečeni po starem običaju, skupaj s soljo (neslan kruh, poleg pa posodica s soljo, v katero si »namakal« kruh). Niso manjkala niti jabolka niti šopki spomladanskega cvetja.

To ni bila samo prva tovrstna prireditev na naši šoli, ampak prva taka prireditev sploh. Želja vseh pa je, da bi se taka srečanja ohranila in se prenesla tudi na druge šole.

Katarina Jaklič, 7. d

»Najčani« v Dnevniku

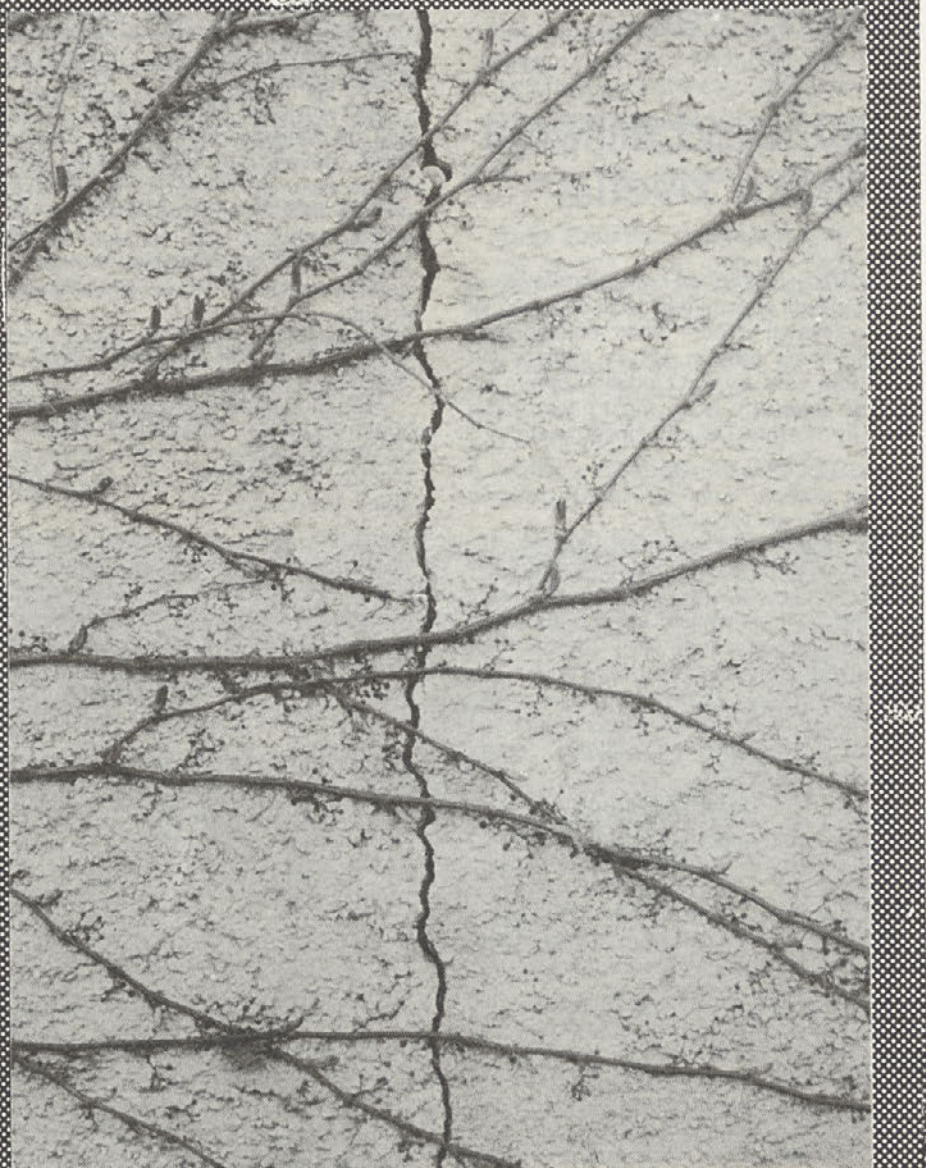
Novinarji in fotoreporterji Najče smo bili 8. februarja po zaslugi novinarja Ivana Kraske gostje ljubljanske časopisne hiše Dnevnik.

Ogledali smo si tiskarno Ljudska pravica, v kateri tiskajo med drugim tudi Dolenjski list. Pogovarjali smo se z Nacetom Bizljem, urednikom fotografije v Dnevniku, spoznali fotoreporterje Tomaža Skalo, Jožeta Suhadolnika, Lada Čuka ter Marjana Cigliča. Njihov laborant nam je pokazal, kako v najkrajšem možnem času naredi kvalitetno fotografijo. Presenetili so nas celo s kosilom, in to dobrim. Uredništvu Dnevnika smo zares hvaležni.

Nepozabno doživetje za nas pa je bilo srečanje z dr. Manco Košir in našimi ljubljanskimi vrstniki. Imeli so novinarsko delavnico in ustvarjali so svojo stran časopisa Dnevnik. Njihovo »razbojniško« stran smo v uglednem slovenskem časopisu z užitkom prebrali v torek, 14. februarja.

Sanja Pavičič, 8. d

Foto: DANIJEL BREZOVAR

Janko Orač

»Samo od slikanja je težko živeti«

NAJČA: »Najprej se nam predstavite!«

JO: »Rodil sem se leta 1958 v Celju. OŠ sem obiskoval v rodni Zibiki, šolanje sem nadaljeval na grafični šoli v Ljubljani. Do leta 1980 sem živel v Ljubljani, potem pa sem se preselil v Novo mesto, kjer sedaj živim in delam v Tiskarni Novo mesto.«

NAJČA: »Kaj bi nam lahko povedali o svojem slikanju, kdaj ste začeli slikati in kdo so bili vaši vzorniki?«

JO: »Slikati sem začel po končani OŠ, kajti takrat sem se šele začel zavedati teh stvari. Vendar sem kazal tudi že v OŠ neke rezultate in nagnjenja k temu, vendar na žalost nisem imel ljudi, ki bi to moje delo spodbudili. Posebnih vzornikov v svojem delu nisem imel, vedno pa sem iskal takšne ljudi in ustvarjalce, ki so bili dobri in so mi bili všeč. Tako da nekega imena nimam.«

NAJČA: »Kakšne tehnike najraje uporabljate in zakaj najraje slikate naravo?«

JO: »Jaz izhajam iz kmečke družine in mislim, da mi je to ostalo, ker kot otrok nisem občutil betona in asfalta. Uporabljam različne tehnike, največ olje, akvarel, gvaš in grafiko. Torej široka paleta tehnik.«

NAJČA: »Slikate po opazovanju?«

JO: »Ja, najprej si pogledam motiv, si uredim dokaj realno skico, potem pa to doma sam preoblikujem mogoče 5 x, 10 x ali pa tudi po prvem poskusu naredim svojo sliko narave. Nered preslikujem kot fotograf.«

NAJČA: »Kakšno je danes življenje umetnika, še posebej, če si mora služiti kruh v DO? Ali bi se lahko preživljali samo s slikanjem?«

JO: »Življenje ustvarjalca (jaz ne pristajam na življenje umetnika) je danes zelo težko, seveda, če si ustvarjalec po duši. Druga stvar pa je, da si moraš neke prikrbeti tista minimalna sredstva, da se lahko preživljaš. Od samega slikanja je težko živeti, smo namreč v ekonomsko gospodarski krizi, v kateri človek ne ve, kaj bo jutri.«

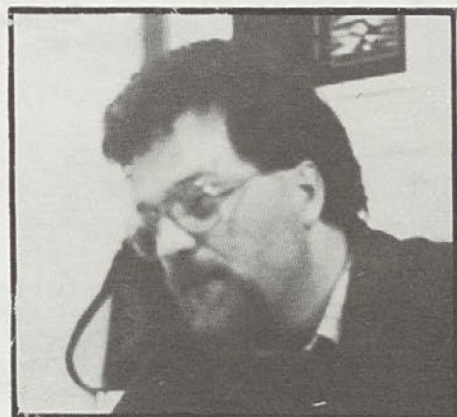
NAJČA: »Kako je z materiali in ali so dragi?«

JO: »Z materiali je različno. Največ jih kupim v Ljubljani v ARSU ali v tujini, nekaj pa dobim tudi v Tiskarni Novo mesto. Material je zelo drag. Npr. pola papirja B1 stane 12000 din.«

NAJČA: »Kje ste dosedaj razstavljali in sodelovali in kaj vam to pomeni?«

JO: »Razstavljaj sem precej, samostojno, pa tudi skupinsko. Razstavljaj sem po raznih tovarnah in galerijah, tako doma kot v tujini.«

Jasna Simčič, 7. b
Damjana Židanik, 8. c

Simona sva intervjuvali po zelo uspelem nastopu v avli naše šole, ki ga je imela v sredo, 8. marca. Nastop je trajal eno uro in v tej uri nam je Simona predstavila svoj repertoar pesmi. Pesmi so bile predvsem z njene zadnje plošče. Do sedaj je Simona izdala dve LP plošči, ki ju je pomagal posneti Goran Šarac (brat Mikija, ki je lani nastopil na naši šoli).

NAJČA: »Simona, kako si zadovoljna z današnjim nastopom? Smo bili dobra publika?«

SW: »Zelo, zelo dobra publika. Sem zelo zadovoljna.«

NAJČA: »Kdaj si začela peti?«

SW: »Nastopati sem začela pozno. Moj prvi nastop je bilo sodelovanje na opatijskem festivalu. To je bilo leta 1986.«

NAJČA: »Kakšne spomine imaš na začetke kariere?«

SW: »Ja, to so zelo, zelo lepi spomini. Vsak začetek je težak. Toda jaz sem začela svojo kariero postopoma. Pevka nisem postala čez noč.«

NAJČA: »Kdo ti piše besedila in glasbo?«

SW: »Sama sem avtorica vseh tekstov svojih pesmi. Zavzemam se za to, da so besedila kvalitetna, teh sicer na jugoslovanski glasbeni sceni manjka. Glasbo večinoma piše Goran Šarac.«

NAJČA: »Bila si v žiriji RTV Ljubljana na izboru za pesem, ki nas bo zastopala v Švici na festivalu za pesem Evrovizije. Kako gledaš na ta izbor?«

SW: »Mislim, da je vrstni red pesmi realen, čeprav se mi je zdela Massimova pesem (Plavi anđeo, Massimo Savič op. pisca) mogoče boljše od zmagovalne, čeprav je tudi ta lepa. Kajti takih kot je ta, so Novi fosili posneli že tisoč. Kljub temu pa je dobro, da nas zastopajo mladi. Je pa tudi res, da se okoli tega izbora vrti veliko denarja in nečednih poslov.«

NAJČA: »Vemo, da si bila med zmagovalkami za miss Slovenije 1984. Ali ti je to kaj pomagalo pri tvoji pevski karieri?«

SW: »Bila sem 1. spremljevalka. Ko si mlad, pač hočeš doseči čim več in tako sem se tudi jaz prijavila. Ta naslov je sicer vplival na mojo kariero, vendar je bilo zaradi tega vse skupaj težje. Kajti vsi mislijo, da lepa ženska ne zna drugega kot razkazovati svojo lepoto. Morala sem se še bolj truditi in dokazovati svoje sposobnosti.«

NAJČA: »Kako usklajuješ petje s službo?«

SW: »V službi sem kot tajnica v Slovenijalesu. Vendar je to zelo naporno, imam preveč dela, zato sem se odločila, da se bom posvetila samo glasbi. V kratkem bom najbrž pustila službo.«

NAJČA: »Kakšne šole imaš?«

SW: »V Mariboru sem naredila srednjo ekonomsko šolo. Zdaj študiram slovenščino in angleščino. Vendar za študij ni časa, ker imam včasih tudi po tri nastope na dan. Mogoče ga bom imela, ko ne bom več v službi. Imam pa še višjo kozmetično šolo, to znanje pa bom poskusila izkoristiti kasneje.«

Sabina in Jasna, 7. b

MIROSLAV VUTE:

»Mladina je bila takšna kot danes.«

Miroslav Vute je bil prvi ravnatelj naše šole, ki je bila zgrajena leta 1971, s samoprispevkom občanov. Naredili sva kratek intervju z njim, da bi kaj zvedeli o začetkih grmske šole, njegovem ravnanju na njej, pa tudi o njem.

— Kje ste se šolali in kakšno je bilo vaše otroštvo?

Sem kmečki fant, doma iz Slovenskih goric. Končal sem nižjo srednjo šolo, ko pa sem bil star 16 let, sem že moral v partizane na Hrvaško. Po vojni sem se izobraževal na učiteljskišči v Mariboru. Študij sem potem dokončal ob delu. Prvo mesto učitelja sem dobil v Prekmurju, v Kuzmi. Leta 1952 sem odšel študirat na višjo pedagoško šolo in dokončal študij. Sem učitelj zemljepisa in zgodovine. Od leta 1952 do 1961 sem bil v Žužemberku ravnatelj OŠ in nižje gimnazije, leta 1961 sem prišel v Novo mesto. Delal sem v zavodu za pedagoško službo, kjer sem bil inšpektor. Leta 1971 sem postal ravnatelj vaše šole. Že pol leta pred izgradnjo šole pa sem spremljal njen nastanek.

— Povejte nam kaj o začetkih grmske šole in svojem ravnanju na njej?

Pouk v šoli je bil sprva zelo moten. Šola še ni bila čisto opremljena, vendar smo poskušali urediti vse, kar smo lahko uredili. Zelo so nam pomagali sami učenci, saj so zelo radi prihajali v šolo popoldne, po pouku in kaj postorili. Spomnim se tudi svojih prvih besed, ki sem jih izrekel na prvem učiteljskem zboru: »Spoštovane tovarišice in cenjeni tovariši...«, to pa zato, ker je bilo na šoli 50 tovarišic in samo 6–7 tovarišev. Od tistih tovarišev je ostal samo še tovariš Špiler, ki je takrat poučeval telesno vzgojo. Bila je to najsodobnejša šola in mnogi so nam jo tudi zavidali. Učitelji so bili v šoli od jutra do večera in vsak učitelj je imel eno dejavnost oz. krožek na šoli, tako da so med sabo kar tekmovali. Moj pomočnik je bil tovariš Fuis. Na vaši šoli pa sem bil ravnatelj 6 let, t. j. do 1977. leta.

— Kakšna je bila mladina v primerjavi z današnjo?

Mladina je bila takšna kot danes. Imeli smo težave z učenci, ki so ponavljali. Povedati moram, da so bili navdušeni ob

nastanku šole. Vendar pa se je dogajalo, da so naredili kakšno neumnost, celo da so kdaj pa kdaj kaj ukradli. Mladina se ni nič spremenila.

— S čim se ukvarjate zdaj, ko ste v pokoju?

Sedaj, ko imam več časa, berem razne knjige. Največ zgodovinske in politične. Bil sem operiran na srcu, zato se ukvarjam z rekreacijo. Veliko se gibam zunaj, tečem na smučeh, sedaj že bolj hodim, nabiram gobe. Na Bizeljskem imamo sadovnjak, kjer vsako leto obiramo sadje.

— Kdaj ste se prvič zaljubili?

(Smeh) Pred vojno sem moral 15-leten v službo. V neki hiši sem bil upravnik, kjer sem popisoval delavce, ki so prihajali na delo in sešteval ure za plačo. Gospodinjala nam je mlada deklica, v katero sem se tudi zaljubil. Za mano je potem prišla v partizane, vendar nisem imel z njo nič stikov, saj so jo premestili.

Tov. Vute nam je povedal tudi nekaj o takratnih novinarjih in atletih.

Tudi mi smo imeli novinarje. Imeli smo glasilo Mladi ob Krki, ki ga je imela v rokah tovarišica Mestnikova. Izdali smo tudi brošuro pesmi z naslovom Mladi pesniki ter intervjuje z borci, o revoluciji in NOB.

Imeli smo zelo uspešne atlete. Fantje so bili prvi, dekleta pa druga v Sloveniji. IMV je takrat nagrajeval najboljše učence na področju atletike s piknikom na Gorjancih. (Imamo dva naslova iz časopisov, ki pričata o uspehu naših atletov: »Grmu največ« in »Dvakrat odlični Grm«)

— Imate že odrasle otroke in ste že stari oče. Kako se počutite?

Imam dva vnuka (4 leta in 6 let). Sta v Ljubljani. Kar dostikrat prideta k meni. Takrat smo zelo veliko skupaj.

— Kaj svetujete nam mladim za prihodnost?

To, kar vsak dan slišite v šoli od učiteljev in doma od staršev.

Zanimalo naju je mnenje učiteljev, katerih ravnatelj je bil. Da je bil zelo demokratičen, da je vedno prisluhnil kolektivu in upošteval njihove predloge, to sva izvedeli.

Tina Fink, 8. c
Sanja Pavičič, 8. d

ZA samoprispevek?

»Deset porodnic v eni sobi, samo dve prhi za šestdeset mamic. Avla, ki služi kot jedilnica, sprejemnica in prostor za obiske. Spisek črnih točk je obsežen, tako da se kar bojim, kadar pridejo na obisk inšpektorji,« pravi dr. Marjan Pavlin. Nujno so potrebni novi prostori za porodnišnico.

Raziskovali smo javno mnenje, ali so ljudje za samoprispevek za porodnišnico.

Zdenka Režek, frizerka, stara 35 let:

»Da, slišala sem za referendum. Odločila se bom za samoprispevek in to zato, ker me je groza, ko vidim in slišim, kam hodijo ženske rojevati.«

Branka Dragišič, diplomirana ekonomistka, stara 37 let:

»Ne, nisem slišala za referendum, vsekakor pa se bom odločila za samoprispevek zaradi razmer, ki vladajo v porodnišnici.«

Drago Predovič, ekonomist 1. stopnje, star 47 let:

»Ne, nisem slišal za referendum. Kako bom glasoval? Ne vem, najbrž za. Zakaj? Ne vem, najbrž so razmere v porodnišnici slabe.«

Nataša Repše, dijakinja, 17 let:

»Seveda sem za. Zato da ne bodo podgane tam, kjer so majhni otroci. Da bodo naši otroci varno in zdravo vstopali v življenje.«

Žefa Zupančič, delavka, 48 let:

»Glasovala bom za samoprispevek. Rada bi, da bi bila porodnišnica boljša in lepša.«

Irena Fink, upravni tehnik, 22 let:

»Seveda sem za. Zakaj? Ja, da bodo boljši pogoji, pa nasploh... No, sama še nisem rodila...«

Marija Berantin, upokojenka, 76 let:

»Za, seveda, kaj pa drugega! Vse skupaj je tako siromašno, da se na da povedati! Sama sem bila tu na operaciji, zato vem za pogoje.«

Marta Šenica, tajnica, 46 let:

»Vse tri smo za (bila je v družbi dveh kolegic). Porodnišnica je potrebna, pa še kako!« (vse tri so tu že rodile)

Anketirale: Vanja in Nina, 8. d

Janko Orač »Dolenjska pokrajina«, akrasel, 33x46 cm, 1983 — foto B. Babč

Intervju: Sandi Papež, kolesar

Vendar je oznaka »kolesar« zanj pre malo. Med drugim je športnik leta Novega mesta za leto 1988, najboljši kolesar Sport-skih novosti '88. Športnik Novega mesta je bil Sandi tudi v letih 1986 in 1987. Sandi je večkratni slovenski in državni prvak, izkazal se je na dirkah po Jugoslaviji, na balkaniadi vedno zavzema vidnejša mesta, za svoj največji uspeh pa pravi, da je udeležba na letošnjih OI v Seulu.

Oznaka še vedno ni jasna, popolna. S Katjo sva preživeli kratko uro pri njem in njegovi »punci« na Kristanovi 22.

Poznava ga že dalj časa in velikokrat ga vidim, ko izmučen od napornega treninga pospravi kolo v klet in odhiti »na toplo« k Aniti.

Vedno te pozdravi, kar kaže, da se Sandi nima za enega napuljih zvezdnikov, čeprav bi to upravičeno lahko bil. Takoj sem mu zastavila prvo vprašanje:

— »Sandi, kako in kdaj si sploh začel s svojo kolesarsko kariero?«

SP: »Naj premislim... da, bilo je leta 1977.«

Pogleda Anito, ki prikima. Nadaljuje: »Imam starejšega brata, ki pa ne trenira več. On me je navdušil za kolo, za treniranje. Na začetku treniranje ni bilo nič resnega, nič nisem tekmoval. Resno sem začel leta 1978, ko sem prišel v pionirsko ekipo. Že od vsega začetka sem bil na treningih zagnan, resen in trenerji so se začeli zanimati zame. Začela so se tekmovanja, šolska, medšolska, občinska prvenstva. V šoli so me sošolci »prosili«, naj prinesem medalje in pokale pokazat v šolo. Tudi to ti da motivacijo za še bolj zagnano delo.«

— »Pa uspehi, so se pokazali že takoj na začetku?«

SP: »Takoj seveda ne. Zelo ljuba mi je zmaga, ki sem jo dosegel skupaj z bratom. Bili smo ekipno prvi.«

— »Kakšni so odnosi v klubu? Mislim, med vami, tekmovalci?«

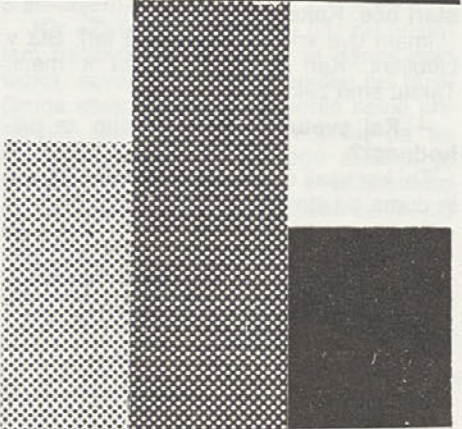
SP: »S fanti se odlično razumemo. Drug drugega spodbujamo v kriznih obdobjih, skupaj se veselimo zmag in se tolažimo ob porazih. Vendar je oboje potrebno, zmagovati in se naučiti prenašati poraze.«

— »Kaj pa šola?«

SP: »Po končani OŠ sem odšel na srednjo šolo. Tovariši so razumeli, niso delali problemov, kar pa ne pomeni, da sem bil opravičen pisanja kontrolk itd. Zato so poskrbeli v klubu. Midva s Smoletom sva bila svojčas edina v klubu za člansko vrsto. Zato so tudi bolj skrbeli za naju. Sedaj, ko so dobri že pionirji, je te zavzetosti in koncentriranja na naju manj.«

— »Uspehov je preveč, da bi mi naštel vse. Pa omeni najvidnejše rezultate.«

SP: »Najprej sem nastopal na slovenskih prvenstvih, zmagoval in hotel vedno več. »Le kako je na državnih tekmah? Kakšni so nasprotniki?« sem se spraševal. Začel sem tekmovali na državnih prvenstvih. Vendar se tudi s tem nisem zadovoljil, vsak išče nove izzive. Začeli smo hoditi tudi po mednarodnih tekmah, ki pa so mnogo bolj zahtevne. Recimo v Italiji jih ne zanima, če si ti državni prvak. Izkazati in dokazati se moraš tudi v drugih državah, da si pridobiš določeno mesto.«

— »Seveda, potrjevanje je potrebno povsod. Kaj pa prvi uspeh?«

SP: »Najbolj se spominjam občinskega prvenstva v Novem mestu, ko sem dosegel drugo mesto. Tekmovalce so razdelili v dve skupini: tiste, ki imajo PONY kolo in tiste s težjim Rogovim. Premagal me je pet-let starejši fant, a sem bil vseeno vesel.«

— »In potem se je pot strmo vzdignila navzgor...?«

SP: »Tako preprosto pa spet ni bilo! Nastopil sem že kot pionir v Kobaridu na slovenskem prvenstvu. Tam sem prvič ugnal Pinteriča in dobil prvi pokal. V mladinsko reprezentanco sem prišel že prvo leto nastopanja kot mladinec. Nastopil sem na balkaniadi v Romuniji in dosegel posamezno in ekipno zmago. To je bil uspeh! Malo slabše je bilo leto, ko sem bil prvo leto član. Nisem namreč prišel v reprezentanco in vsi nadaljni treningi so bili posvečeni temu, da postanem stalen član reprezentance. No, potem je prišla tako zelena zmaga na balkaniadi, ki se je odvijala v Novem mestu, in postal sem stalen član.«

— »Kaj pa druge tekme? Mislim, razen slovenskih in državnih prvenstev.«

SP: »Da, tudi te so bile, seveda. Ko dosežeš, kar je največ mogoče na državnih prvenstvih, si želiš še kaj več. Gledal sem tekmovalce iz drugih klubov, ko so zmagovali na tekmovanjih po Jugoslaviji, na Alpe-Adria... Vprašal sem se: »Zakaj pa ne?«

— »In: prišel, videl, zmagal?«

SP: »Da, še prej pa veliko, veliko treniranja, samoodpovedovanja, pritrgovanja (poskili k Aniti, ki je ves čas pozorno sledila pogovoru in kdaj pa kdaj kaj dodala). Zmagal sem tudi na tekmah po Jugoslaviji, da.«

— »In kako je prišlo do tega, da si bil kandidat za OI v Seulu?«

SP: »Gledali so nekako na uspehe zadnjih dveh let, ki pa sta bili zame zelo uspešni. Še posebej so upoštevali uspehe in formo zadnjega leta. S trenerjem Turkom sva vse nadaljnje načrte in treninge prilagodila OI. Še posebno sva načrtovala, da bom kot posameznik zelo dober. Pripravljal sem se psihično, še bolj pa telesno. Treniral sem po dvakrat na dan, vsako prosto uro izkoristil za kolesarjenje. Hodili smo po pripravih, skoraj nič me ni bilo doma...!«

ANITA: »Da, zapiši, da je doma vsega skupaj en mesec v letu. To je nevzdržno!«

Vendar vseeno razume, mora razumeti.

SP: »Na koncu pa... Na koncu se je odvil tako, da sploh nisem prišel v ekipo in sploh nisem vozil kot posameznik. Nina, kot športnica veš, kakšen udarec je to. Bil je to strahoten šok in prva reakcija je bila ta, da sem hotel takoj domov. Vendar me je trener zadržal kot rezervo in sem tekmo gledal. Kaj vse bi takrat dal, da bi tekmoval...! Zato pravim, da je moj največji uspeh v življenju olimpiada. In hkrati tudi največji neuspeh!«

— »Bil je to šok, razumem. Kakšni pa so odnosi trener-kolesar?«

SP: »Z Vančem smo se razumeli dobro. Kasneje so prišla nesoglasja, ki so pripeljala tudi do slabih medsebojnih odnosov nas, kolesarjev. Zato je Vanč odstopil in dobili smo profesionalnega trenerja, Čeha. Cilj nam je doseganje mednarodnih rezultatov.«

— »Sandi, pa želje? Sicer kaj več, kot si že dosegel, ne moreš, dosegel si maksimum, a vseeno...?«

SP: »Velika želja je, da postanem profesionalni kolesar. Vsi bodo takoj pomislili: »Glej ga, denar hoče.« Vendar to ni to. Tu ni važen zaslužek, temveč napredek. Sicer smo že profesionalci, vendar, še imamo amaterje. In 12-letni trud bo povrnjen s profesionalnim delom.«

— »Trud povrnjen ne bo nikoli. Za konec, s katerim kolesom dirkaš?«

SP: »Vozim s Pinarello-m. Vendar imam ponudbo od neke avstrijske firme. Sicer so pa Rogova kolesa že tako izpopolnjena, da se lahko kosajo tudi s Pinarellom.«

— »Videš si že ogromno sveta, v začetku marca si bil v Maroku, prej v Seulu... Jugoslavijo poznaš kot lasten žep.«

SP: »Res je, vendar te vedno vleče domov, nenazadnje tudi k Aniti...

Pa srečno obema!

Kratko urico sva s Sandijem in Anito preživeli Katja Krasko, 7. b in Nina Štampohar, 8. a

Če referendum ne bi uspel...

Stanje v novomeški porodnišnici je izredno slabo, saj spada med najslabše porodnišnice v Sloveniji.

Nemogoči pogoji dela spravljajo v nevarnost naše najmlajše – novorojenčke.

2. aprila je bil referendum za samoprispevek. Delovni ljudje naše občine so se odločali, da bodo naši bratci in sestre varno in zdravo vstopili v življenje. Nam ni vseeno, v kakšni porodnišnici se bo začelo življenje naših potomcev. »Kaj če referendum ne uspe?« sem povprašala dr. Marjana Pavlina, predstojnika ginekološko-porodniškega oddelka.

»Preteklo leto so s samoprispevkom zgradili porodnišnico v Ljubljani in Postojni. Bodimo optimisti in upajmo na vse najboljše tudi mi.

Če pa referendum kljub vsemu ne bo uspel, ne bo preselitve oddelkov z levega brega Krke v bolnišnični kompleks na desnem bregu in ne bo novega operacijskega bloka. Bo le prenovitev in razširitev obstoječe zgradbe, ki je dotrajana in zastarela.«

Izjavo zapisala:
Alenka Pavlin, 8. a

Bazen na naši šoli

»Petošolci imamo občutek, da se učenci drugih šol pogostejše kopajo v šolskem bazenu kot učenci naše šole. Zakaj tako?« smo vprašali prof. Marjana Špilerja, ravnatelja OŠ Grm.

»Ta bazen je last vseh šol v novomeški občini. Namen tega bazena je, da se v njem učenci 3. ali 4. razredov vseh šol novomeške občine naučijo plavati. Kadar je bazen prost, se imajo pravico v njem kopati tudi učenci višjih razredov naše šole med urami telesne vzgoje, če se tako dogovorijo s tovarišema Darkom Cujnikom in Slavkom Seničarjem.«

Izjavo zapisali:
Beni, Rok, Matjaž (5. d)

Malica ob glasbi

Obljubili ste nam glasbo v jedilnici. Že dolgo si jo želimo, a še vedno malicamo brez nje. Zakaj?

– Olga Golob, pomočnica ravnatelja:

»Sedaj ste pri malici tako hrupni, da glasbe sploh slišali ne bi. Če bi mirno in kulturno jedli, bi seveda lahko imeli glasbo. Torej se morate najprej umiriti in kultivirati pri jedi. Pogovorite se z razredniki, kako boste to dosegli. Ko bo hrupa manj, obnašanje pa lepše, bomo poiskali kakšno umirjajočo glasbo po vašem izboru.

Izjavo zapisala:
Dunja Damjanovič, 8. c

ANKETA

Kaj nam bo prinesel novi most na Loki?

V občini Novo mesto število prebivalcev hitro narašča. Tudi gospodarski razvoj ne spi. Vse to povzroča hude komunalne in cestne probleme. Zlasti je pereča prometna ureditev samega Novega mesta. Z zgraditvijo novega mostu na Loki bodo stanovanjski in industrijski predeli mesta bolje povezani, mestno jedro bo prometno razbremenjeno, možna bo preselitev avtobusne postaje na drugo lokacijo ter izgradnja novih parkirnih prostorov v samem mestu in ob vstopu v mesto.

Kaj in koliko krajanji vedo o gradnji in pomenu tega mostu, kaj menijo o njem in njegovi lokaciji?

Damjan Slapničar, Elektro Novo mesto, dipl. elektro ing.: Imam dokaj dobro mnenje o mostu. Menim, da se bo s tem izboljšal promet v mestu, mesto ne bo tako onesnaženo in več prostora za parkiranje bo.

Maja Gačar, Straža, dijakinja: Ker sem doma v Straži, se v šolo pripeljem z avtobusom. Z izgradnjo mostu pa se bo preselila tudi avtobusna postaja in imela bom daljšo pot od toč do šole. Drugače pa sem za novost.

Cvetka Golob, Elektro Novo mesto, ekonom. tehnik: Da, potreben je nov most, saj je stari kandijski preobremenjen. Mislim, da je tudi že dotrajan, čeprav je bil pred leti obnovljen. V mestu je bilo zaradi gostega prometa zelo veliko prometnih nesreč. Upam, da bo s tem ta nevšečnost omiljena, če že ne odpravljena.

Jože Bojanc, Krka, vodja nabavne službe: Lokacija za most se mi zdi popolnoma ponesrečena. Promet v bližini pošte in hotela Metropol bo premalo razbremenjen. Sploh pa se mi zdi, da bo preveč prometa okoli bolnic in zdravstvenega doma, kajti mimo bodo vozili številni avtobusi na novo avtobusno postajo. Veliko bolje bi bilo, če bi bil most speljan mimo tovarne Novoteks.

Justina Jamar, Mačkovec, upokojenka: Oh, most. Najbrž bo to olajšanje za nas, upokojenke, saj v mestu ne bo več toliko prometa in predrznih voznikov.

Jernej Jedlovčnik, Krka, namestnik direktorja TOZD Tehnoservis: Novi most ne bo ničesar rešil. Še naprej bo prihajalo do prometnih zastojev, predvsem pri banki. Zginila bo še zadnja zelenica v mestu. Mnogo bolj bi mi ugajala sledeča varianta: predor pod Marofom, v Ločni bi zapeljali noter, v Bršljinu prišli ven in se zapeljali na most, ki bi vodil v Portoval.

Maruša Avsec, 8. a

Vedno so »drugi problemi«

Po predhodni najavi sva z Vanjo in fotografom Dejanom v četrtek, 9. 3. 1989, ob 10. uri vstopili v Skupščino. Stopili sva v tajništvo in tajnica nas je najavila. Vse je zgledalo tako pomembno! Tov. Zupan nas je sprejel. Velja povedati, da je zaradi najinega zmenka odpovedal malico.

Povprašali sva ga, ali je v mandatu nove vlade kaj novega za nas, teen-agerje, najstnike. Ali je v načrtu kaj bolj pestro gledališče (mladinsko), film, ali bomo dobili mladinski dom... Tov. Zupan, predsednik Izvršnega sveta, je bil odkrit, konkreten, kar se ne zgodi velikokrat v današnjem času. Rekel je: »Ja, tako. Se bojim, da nič. Vendar ne smete razumeti narobe! V tej smeri ne delamo sedaj nič, ker imamo druge probleme. Ja, res, vedno so »drugi problemi«!« Sedaj so problemi za posek kostanjev, nedovoljeni posegi na Gorjancih, most na reki Krki... Vendar so za to odgovorni na Kulturni skupnosti in kadar je treba kaj realizirati, se seveda za to pozanimamo in nikoli in nikdar še nismo zavrnila česa v zvezi z mladimi.

Obrnite se na Kulturno skupnost, tam imajo letošnji program! Pa srečno in še pridite, za mlade so vrata moje pisarne vedno odprta!«

Izjavo zapisali:
Nina Štampohar in
Vanja Šepec, 8. d

POGUMN

Človek?

Radio, TV, video, partner.
In kje si, človek?
Človek človeku TUJEC.
Človek človeku TEKMEC.
Človek človeku SOVRAŽNIK.

Tanja Bugar, 8. a

Suša

Kam oblaki ste odšli,
kam ste se poskrili,
mar vam ni mar za žejno polje,
da izhlapi ste v vesolje.
Reke so se osušile,
rože žejne so se priklonile,
sončni žarek v oči me bode,
želim si le še vode, vode.

Mojca Jamnik, 4. c

Pomlad

Pomlad, pomlad,
pridi med nas spet,
saj vesel te je ves svet.

Na plano privabi
zvončke, trobentice, vijolice,
v parkih napolni vse klopice.

Prišla je lepa pomlad,
pisana in vesela
je naša dežela.

Ob potoku zvončki rastejo,
kravice pri njih se pasejo.

Metka Fir, 4. a

Mamica

Sem fantič mlad
mamici pomagam rad.
Vsak dan pospravljam,
mamico v dobro voljo spravljam.

Mi mamica hvaležna je,
vsak ponedeljek v šolo pelje me.
Ko iz šole prihitim,
se k mamici zapodim.

Povem ji vse stvari o šoli
in že oba sva takoj pri volji,
da hitro se naučim
in brž ven zletim.

A zvečer mi lubčka da
na ličko,
da lepo spančkam,
kot naš mucek Miško.

Andrej Laharnar, 3. b

Darilo za mamo

Moja mama je stara 28 let. Je manjše postave in ima kostanjeve lase. Ne nosi očal kakor jaz, to se mi zdi zelo čudno, še posebej ker tudi nihče drug v naši družini ne nosi očal. Mama je po poklicu šivilja v Novoteksu, na to sem zelo ponosen. Zna dobro kuhati ter zelo lepo in okusno speče pecivo. Je dobra mati, po srcu pa je stroga, vendar pravična.

Čeprav imam veliko obveznosti, najdem nekaj časa tudi za mamico. Pomagam ji oprati posodo, jo obrisati in pospraviti. Pri- nesem drva, odidem v trgovino, pospravim posteljo in jo ubogam. Za osmi marec mislim, da je največje darilo pridnost in ubogljivost. Mama veliko postori za nas, po mojem mišljenju je treba mami to na nek način vrniti. V šoli smo izdelovali darila, ki so mi dobro uspela. Če si lahko priden za osmi marec, si lahko tudi celo leto. Ko ji bom izročal darilo, ji bom iz srca čestital.

Mama je dosti časa v službi. Upam, da bodo prišli časi, ko bo mama več časa doma. Želim si, da bi ji bilo darilo všeč.

Bešo Adnan, 4. c

Jankov rojstni dan

Janko se je igral v sobi. Ni vedel, da ima rojstni dan. Mama je spekla torto. Ni vedel zakaj. Mama mu je rekla, da je torta zanj. Janko se je spomnil, da ima rojstni dan. Hitro je pospravil sobo in po telefonu poklical prijatelje. Medtem ko jih je čakal, se je lepo oblekel. Končno so prišli. Ko so mu čestitali, so mu izročili darila. Nato so odšli v kuhinjo. Ko so posedli, je mama prinesla torto, nato pa so se šli igrati. Zelo so se zabavali v igri Človek ne jezi se, Monopoli... V dnevni sobi so gledali na televiziji risanko. Jankova mama jim je postregla s čokoladnimi piškoti. Ko so se posladkali, so šli v Pizzarijo, kjer so pojedli pizzo in spili sadni sok. Nekaj časa so še klepetali. Jankova mama je znala zelo lepo pripovedovati zgodbe iz svojega življenja. Janku je ostal ta dan v lepem spominu.

Klemen Jaklič, 2. c

Moj črni muc

Nekoč, ko sem prišla domov, me je čakalo presenečenje. Ko se odklenila vrata, sem zaslišala mijavkanje. Kaj je to? Vstopila sem v sobo in zagledala na postelji ležati lepega črnega muca. Zelo sem bila presenečena!

Dala sem mu ime Princ. Imel je črno dlako, dolge kremplje, bele brke in bel smrček. Najbolj me je navduševala njegova črna dlaka. Vsak dan sem ga peljala ven. Dopoldne je moral biti sam doma, ker sta bila očka in mamica v službi, jaz pa v šoli. Za to je zelo trpel. Oddala sem ga stari mami. Pri njej je lahko ves dan zunaj. Večkrat ga grem obiskat. Čas mu krajšata dva nagajiva muca.

Sabina Gorenc, 2. c

Kviz na temo godala

Časopis Glasbena mladina vsako drugo leto prireja kviz glasbe v republiškem merilu. Naša šola se ga redno udeležuje. Prejšnji tekmovalci z naše šole so dosegli kar lepe uspehe. Letošnji kviz bo na temo godala. Vsaka ekipa ima tri člane. Našo ekipo sestavljajo: dva učenca iz 8. a, en učenec iz 7. d in en učenec iz istega razreda kot rezerva. Ekipo vodi Slavko Rauch.

Kot gradivo za tekmovanje smo dobili izredno številko Glasbene mladine in kaseto za poslušanje glasbe. Dobro se moramo naučiti o sestavi godal in loka, o godalih v ljudski, komorni, orkestralni glasbi, izdelovalcih godal ipd. Ob četrtkih po končanem pouku se dobivamo v glasbeni učilnici, kjer tovariš preverja naše znanje. Sprva bo občinsko tekmovanje, ki bo na naši šoli, potem pa bodo sledila še druga tekmovanja. Finale bo javno, in sicer v Cankarjevem domu. Zmagovalci bodo dobili osebne nagrade.

Dobro je, da v času gospodarske krize ne pozabljamo na svet umetnosti.

Oliver Dragičević, 8. a

Salsa

V prejšnjem glasbenem kvizu je bilo vprašanje: Kaj je Salsa? Odgovor pa je film in ples.

Ples salsa je mešanica več latinsko in južno ameriških plesov (mambo, rumba, samba...) V nekaterih časopisih piše, da je Salsa Dirty Dancing na južnoameriški način, ples in občutenje življenja.

Film Salsa je sestavljen iz ljube ljubezenske zgodbe, glasbe in plesa. Glavni junak je Robby Rosa. Robby je tudi pevec. Poleg njega igrajo v filmu še Laura Branigan, Gloria Estefan, Ben E. King in še mnogi drugi.

Režiser je Boaza Davidsona. Film Salsa bo nedvomno v kratkem času pristal na prvem mestu lestvice plesnih in glasbenih filmov.

Tom Cruise, c/o
Andrea Jaffe public
relations, 9229, Sunset
Boulevard, Suite 401,
Los Angeles CA
90069, USA

Spodaj je navedenih nekaj tujih glasbenih skupin, pevk in pevcev. V liku poiščite vse besede, ki so pisane z velikimi črkami. Skrivajo se v osmih smereh: vodoravno, navpično in diagonalno, brane naprej ali nazaj.

A-HA
BANANARAMA
Billy IDOL
BLACK
BOMB the Bass
BON JOVI
BROS
BRUCE Springsteen
DEBBIE GIBSON
DURAN DURAN
ENYA
ERASURE
EUROPE
FALCO
FAT BOYS

GEORGE Michael
INNER City
INXS
JASON Donovan

KIM WILDE
KYLIE Minoque
LONDON Boys
MANDY Smith

MEL and KIM
MILLI Vanilli
OFRA Haza
PET SHOP BOYS

PHIL Collins
POISON
PRINCE
RICK ASTLEY
ROBIN BECK

ROD Stewart
SADE
SAM Brown
SAMANTHA FOX
SIMPLY RED

SINITTA
SPAGNA
STING
TANITA Tikaran
TIFFANY
VAN HALEN

WET Wet Wet
WHITNEY Houston
YAZZ

WLSATTINISEDASKCALBG
EKPGRIRPETHOPBOYSVE
TVASIFALCOAUCNSDNONO
SXGICFLMNDVEPORUEEZR
IONMKAOSIEZBNSVRLZLG
NFAPANDMRBROSACAE OFE
NAKLSYIAPBSNCJHNNSEA
EHLTKXTTIMJHNRDZCTP
RTCRLARFOEIOAFOUUICB
UNXEEIVPHGLVKNLRNZE
SAMDYGEDEILHPBAVNGM
AMARANANABIWHITNEYIB
RANVZIMBVSLKCEBNIBOR
ESDLZTPRDORED LIWMIKS
SWYOASUSXNIFSYOBTAFN

Sestavila:
Marta Pirnar, 8.d

Kviz

Rešitve prejšnjega kviza: 1-a, 2-c, 3-b
1. Katera skupina izvaja pesem z naslovom Plavi safir?

- a) Avtomobili
- b) Parni valjak
- c) Bajaga & Instruktori

2. Kdo igra glavno vlogo v filmu Moonwalker?

- a) George Michael
- b) Michael Jackson
- c) Michael J. Fox

3. Znana pesem francoske revolucije leta 1789 je:

- a) Internacionala
- b) Marseljeza
- c) Frere Jacques

Rešitve naslednjič!

Tamara Gogič, 6.a

27-letni igralec Tom Cruise je posnel svoj najnovejši film z naslovom Cocktail. V njem Tom nastopa kot mešalec cocktailov Brian, z njim pa bosta igrala tudi Bryan Brown in Elisabeth Shue. Tom in Bryan sta se učila mešati Cocktaile v lokalni »Toi fridays« v Los Angelesu. Cruise, ki je zaslovel s filmom Top gun, se bo lahko zopet spočil, saj mu bo Cocktail prinesel tri milijone dolarjev.

Težko je biti mlad – but don't worry, be happy

Draga Mateja!

Hvala za pismo, čestitke in najboljše želje našemu uredništvu.

Sprašuješ, kako priti do fanta. Najbolje bo, da se postaviš na hodnik in vsakega fanta, ki bo šel mimo, spotakneš. Tistemu, ki te bo prebotal, si gotovo vsaj malo všeč. No, pa šalo na stran. Veš, četrtošolka, to je malce nerodno vprašanje (zaradi tvoje rosne mladosti seveda). Pri osvajanju fanta ni prav nobenega določenega načina. Nekaterim fantom so všeč vpadljivo oblečena dekleta, drugim mirne in na pogled čisto preproste »punce«, ki pa v sebi skrivajo nekaj več. In ta »nekaj več« jih pritegne. Vendar pa ti svetujem, da ne začneš prezgodaj. Počakaj še nekaj časa in sedaj misli raje na šolo in igranje (verjetno se še rada poigraš s kakšno punčko?!). Za fanta imaš še veliko, veliko časa. Ne vem, če si z odgovorom zadovoljna; svetovala sem ti, kakor sem najbolje znala.

Damjana Židanik, 8. c

Pritožno knjigo, prosim

Spoštovani tov. ravnatelj!

Vemo, da imate dosti drugega dela, toda prosimo vas, če nam lahko vsaj malo pomagate. Imamo dve prošnji.

Naš problem je telesna vzgoja. Telovadimo skupaj s 6. b razredom. Večkrat tekmuje v razrednih športnih panogah. V močeh smo si približno enake. Če katere katero ponesreči udari, se že začneja prepir, takoj zatem pa pretep. Tudi na medrazrednih tekmovanjih se večkrat pomerjamo v športu, vendar pa se z nobenimi dekletami nismo sprle in steple, kot se z »bejevkami«.

Lepo prosimo, če bi lahko imeli telesno vzgojo s kakšnim drugim šestim razredom.

Pe še nekaj.

Telesno vzgojo imamo v ponedeljek, sredo in petek. Ob sredah in petkih smo v telovadnici četrto uro. Toda takrat dekleta vedno telovadimo z dečki in imamo na voljo samo polovico telovadnice. To nas zelo moti.

Prosim, če bi nam lahko malo spremenili urnik.

Hvala za razumevanje!

Učenke 6. a razreda

Sem učenec šole, na kateri ste vi ravnatelj. Na svojo šolo sem zelo ponosen. Toda so tudi nekatere stvari, ki mi ne ugajajo. Mislim, da bi morali šolsko tekaško progo modernizirati in popraviti. Tudi pesek bi morali zamenjati, saj je že precej izrabljen. Vem, da smo v krizi, toda tudi mi učenci bi lahko pomagali. Zbirali bi star papir in prislužili denar z drugimi akcijami.

Prosim, pomagajte nam, da bomo skupaj uredili to stvar.

Darko Strahinič, 6. a

Zakaj tako?

Nekatera kosila nam niso všeč. V jedilnici 4. a hočemo nazaj prejšnje mize. V jedilnici ne gori luč in jemo v mraku! Višji razredi lahko skačejo gumintwist, mi pa ne! In še to: Zakaj se ne smemo več kopati v našem bazenu? Upamo, da se nam bodo naše želje vsaj delno uresničile.

Učenke in učenci 4. a

Na šoli so zelo temni hodniki. Otroci se zaletavajo drug v drugega.

Katja Bricelj, učiteljica angl. j.

Ali je na šoli resnično vse ostalo v redu, nikogar nič ne moti? Pošljite predloge, pritožbe in želje!

Urednica rubrike
Nina Jakovljevič, 6. a

April, julij

Dekleta: NEKDO nori za TABO vendar TI ne noriš za NJIM. TI noriš za TISTIM, vendar ON ne za TABO. Vmešal se bo še ONI, ki bo rešil vso zmešnjavo.

Fantje: Že res, da ti je všeč Sammy Fox (le zakaj)!, vendar usmili se modro-vijoličnih zeleno-rjavih oči ter jih poglej tako lepo, kot opazuješ na WC-ju Sammy Fox.

Maj, november

Dekleta: Lagati ni lepo, zato se opraviči sošolcu pri kosilu in mu odstopi svojo juho. Če se boš še naprej kregala, ti tudi tvoje kreme za kožo ne bodo pomagale, kreganje namreč dela gube.

Fantje: Z učenjem lahko popustiš. A. M. iz 8. d mi je zaupala, da si ji všeč. Velja se potruditi (nauči se smučati)!

Junij, avgust

Dekleta: Ti packa! Takoj opusti pregrešni misli o BLONDINCUI, ki stanuje dve ulici in trinajst hiš od tvojega doma. Revež je že čisto na »psu«. Malo več upoštevaj akcijo »Razgibajmo življenje« in steci do njegove hiše.

Fantje: Malo manj zahajaj v BOSS CLUB in se posveti učenju. Dobro bi bilo pospraviti sobo, kajti nogavičke visijo že na kaktusih. Svoje težave zaupaj rubriki Težko je biti mlad – Don't worry, be happy, kajti tvoj prijatelj ne vidi ven že iz svojih težav, zato ga ne obremenjuj še ti.

USODOSKOP II. del.

Kako so plonkali naši starši

Dedek si je pisal na roko ali na hlače. Oči in njegovi sošolci so pri kontrolnih nalogah plonkali tako, da je najboljši učenec rešil nalogo, jo prepisal na drug list in si ga prilepil na hrbet. Učenec za njim je prepisal in si list prilepil na hrbet, tako je kontrolna naloga krožila po razredu. Na koncu pa je zopet nekdo strgal list dol. (Tamara Rifelj, 7. b)

Očka si je na dlan napisal zahtevnejše formule in letnice. Za matematiko je pisal na leseni trikotnik ali ravnilo. Mami si je pod najlonke dala »plonk listek« in ko česa ni vedela, je privzdignila krilo. Listke je dala v puščico in v rokave. (Simona Kralj, 6. a)

Moji starši so zvezke zavili v časopisni papir. Nato so med vrsticami s tankim pisalom napisali snov. Zvezke so imeli na mizi, zato so lahko brez težav vse prepisali. (Vesna Hodnik, 8. a)

Moja mami je dajala plonk listek pod mini krilo, na akademiji pa je prepisovala kar iz knjig. (Tina Fink, 8. c)

V starih časih so bili svinčniki z datumom. Na listek, ki je bil pripet v svinčniku, so napisali podatke. Med poukom so pritiskali na gumb in prepisovali podatke. Na uri so imeli pripeto elastiko, na elastiki pa listek. Med poukom so listek odvili in prebrali. Ko je prišel blizu učitelj, so spustili listek, ki je odletel v rokav. (Aleš Pavlenič, 6. a)

ROK POPOVIČ 6.a

Anekdota

Bilo je v šestem razredu, in sicer pri biologiji. Enemu od sošolcev je tov. Dobovškova zastavila tole vprašanje: »No, naštej mi nekaj sesalcev.«

Dobila je takle odgovor: »Iskra, Gorenje...«

Katja Krasko, 7. b

Naš slovarček

Čeprav vsi Slovenci govorimo slovensko, naš jezik vendarle ni enoten. In ravno zato, ker ni, je prav, da smo se zedinili za skupni jezik, za tako imenovani knjižni jezik. Ta ima svojo normo, svoja pravila. Norma je predpisana in upoštevati jo moramo vsi. Naučimo se je v šoli.

Poleg knjižnega jezika poznamo še več vrst slovenščine. Zdaj se izražamo v eni vrsti, zdaj v drugi, kakor zahteva govorni položaj. Popolnoma naravno je, da govorimo doma v narečju ali pa pokrajinsko pogovorni jezik. Povsem normalno je tudi, da se učenci sporazumevamo med seboj v žargonu. Dijaški žargon, imenovan tudi sleng, ki ga na naši šoli uporabljamo, je izredno bogat in slikovit. Objavili bomo le nekaj najpogostejše rabljenih besed in besednih zvez iz našega žargonskega slovarčka:

oskar—opomin
ne me zezat—ne norčuj se
scena—hec
faca—posebnež, obraz
fazona—frizura
ne teži—ne govori
kmet—nevednež
ful špon—najboljše, zelo hitro
nakladati—preveč govoriti
špricati—izostati od pouka
zacopan—zaljubljen
zalizati—ljubiti
ful—zelo, polno, vse
folk—ljudje, družba
gmh—mir
keš—denar
fuck of—odmakni se
te bom tok prepizdu—te bom pretepel
kva si toko zadet—zakaj tečnariš
domine—zobje
odkucaj—pojdi stran
do daske—do konca
odtrgan—neumen
hi (haj)—zdravo
kakšna gnla stvar—kakšna grda stvar
kaj si čorav—kaj si tečen
o—zdravo
kakšna riba—kakšna lepa punca
fuč—pokvarjeno
darkr—človek v črnem
gnilo—zanič
zrolan—nor, neumen, zmešan
krula—grdo dekle
ful odsekan—izjema
s pa zgođen—si pozen
frajla—grda, nesimpatična ženska
žur, žurka—praznovanje
scenski—zanimiv
nobelova nagrada—ukor
zaroletano—zelo težko
bok—zdravo
lajati v luno—napačno izreči
črta—pojdi stran
vzela ga je megla—je izginil brez sledu
zarukano, zadeto—težko
diskač—disko
brcniti v temo—reči nekaj neumnega
pejt spat—nisi poučen o stvari
ne seri—ne pripoveduj neumnosti
prfuknjen—neumen
džeger, šminker—lep fant
frajer—zdrav kmečki fant
prfoks—učitelj
odjadraj, odsurfaj—odmakni se

Za nezadostno oceno uporabljamo kar nekaj izrazov: špon, kec, smrekca, bat, šus, kol in šut.

Urška Pureber, 8. c
Barbara Volčjak, 8. c

Imam idejo...

- da bi imeli trgovino z živalmi (Kanita Bečirevič, 6. a)
- za TV na ulici (Tina, 7. r)
- za mladinski disco, drsališče, cirkus (Mateja Badovinac, 8. a)
- da bi zgradili športni center (Matevž Novak, 7. b)
- da bi imeli boljši trg (Boštjan Ribič, 8. c)

- da bi ustanovili mladinsko organizacijo, kamor bi hodili med prostim časom (Mirjana Milanovič, 8. c)
- da bi imeli likovno delavnico, kolesarsko stezo, trgovsko središče, lunapark (Darko Strahinič, 6. a)
- da bi šolska trgovina delala tudi med glavnimi odmori (Nataša Rodič, 6. a)

- da bi imeli dan, na katerem bi učenci zamenjali odrasle delavce šole; da bi posneli svoj lastni film (Mateja Avsec, 8. c)
- da bi v avli predvajali filme po končanem pouku (Roland Furlan, 8. a)
- da bi imeli v mestu živalski vrt (Andrej Udovč, 8. c)

Pravila sodobnega plonkanja

Z vprašanjem, kako čim bolj neopazno in uspešno plonkati, se je ukvarjalo že mnogo trpečih glav. Do sedaj še nikjer nisem zasledil dobrih napotkov v zvezi s plonkanjem, zato sem sklenil, da jih bom skušal zbrati med prijatelji in zapisati. S tem humanim dejanjem bom vsaj delno pomagal neizkušenim plonkarjem.

Vsi vemo, da se moraš pri plonkanju stalno ozirati za ostrogledimi učitelji in tako izgubiš mnogo dragocene časa. Vsebinska »plonkca« naj bo jedrnata, npr. letnice, neznane besede, težke formule. Tudi plonkec sam naj bo čim manjši. Predpogoj za dobro plonkanje je, da imaš večino snovi shranjeno v glavi. Zakaj? Le če boš povezal svoje znanje s »plonkčevo« vsebino, bodo rezultati dobri.

»Plonkec« je potrebno tudi primerno skriti. Poznam nekaj »trikov«, ki vam jih bom zaupal. Veliko učencev si plonkec nalepi na klop, mizo ali stol. Seveda plonkec prekrijejo, ko pa ga potrebujejo, ga odkrijejo. Veliko mučenikov si »plonkec« prilepi s lepilnim trakom na roko, vse skupaj pa prekrijejo z rokavom. Nato se pretvarjajo, da gledajo na uro, v resnici pa preberejo, kar jih zanima. Deklice so lahko tisti dan oblečene v krilo in najlon nogavice. Pod nogavice si položijo plonk listek in ko ne vedo odgovora, si neopazno dvignejo krilo in odgovor je tu. Dobro skrivališče za plonk listek bi bilo tudi nalivno pero, saj je v njem dovolj prostora. Takrat, ko pa rabiš odgovor, ki ga ne znaš, pa ti zmanjka črnila, akoravno veš, da ga imaš še dovolj. Kakšno malenkost si lahko zapišemo tudi na dlani, če jih seveda znamo pravilno skrivati.

Dobro si zapomnite teh nekaj pravil uspešnega plonkanja:

1. Za dobro plonkanje je predpogoj, da imaš večino znanja v glavi.
2. Vsebinska plonkca naj bo jedrnata.
3. Plonkec naj bo čim manjši.
4. Na plonkec piši s svinčnikom, katerega pisavo hitro zaznaš.
5. Plonkec dobro skrij.
6. Skrij ga vedno na drugo mesto.
7. Nikomur ne povej, kam ga skriješ.
8. Plonkaj, ko te učitelj ne gleda.
9. Plonkec, ki ga ne potrebuješ več, vrzi v koš.
10. Nikoli se ne hvali s svojim imenitnim plonkanjem.

Vsem učencem, ki so mi posredovali podatke, se zahvaljujem. Učiteljem, ki z vsemi močmi preganjajo vsako plonkanje, lahko povem, da veliko strokovnjakov meni, da s tem, ko učenec piše »plonkec«, avtomatično ponavlja snov.

Jurij Preskar, 7. b

...da so v Vietnamu izdelali prvi inkubator, ki deluje na sončno energijo. Ta naprava hrani zalogo sončne energije za noč ali za deževne dni.

...da je človek najprej udomastil psa. Morda je ravno zato postal njegov boljši prijatelj. Zgodilo se je pred najmanj 12.000 leti, bolj ali manj hkrati v Mezopotamiji in Severni Ameriki.

Grafiti

Že od nekdaj so ljudje pisali po stenah. Kar spomnimo se jamskih ljudi! Njihove risbe na stenah bivališč dajejo arheologom podatke o tem, kako so živeli. Če pa bi čez kakšnih par tisoč let prišel kak arheolog do izkopanin našega mesta, bi dobil o njem zelo malo podatkov, saj so naši zidovi v mestu (začuda) zgledno čisti. Ker ni v mestu nobenega zanimivega grafiti, smo se ozrli kar po svoji šoli, kjer »okraskov« selne smo našli v garderobah osmošolcev. So pa tudi drugod, predvsem po klopeh in stoli, ki kažejo na nizko srčno kulturo. Le par zabavnih in duhovitih smo našli kot npr.: TEDI LJUBI PANDORO. KO HODA, NE TRČI. UMRI HITRO, DA BOŠ LEPO TRUPLO. ŠOLA JE KRUH, ŽIVELA LAKO. TAI BAJ, BAJ, NAPITEK ZA ČAJ. SEM DEKLICA MLADA IN ZELJE JEM RADA. PAMETEN UMRE, KADAR HOČE, NEUMEN LULA, KO KAKA.

»Grafiti sprejemam kot del našega okolja; na določen način odražajo razmere v družbi in kulturno raven ljudi, ki so se odločili izražati tudi na tak način. Grafiti na dolgočasnih velikih betonskih površinah, podpornih zidovih, podvozih itd., ki so duhoviti, predvsem pa izvirni, človeku kar popestrijo dan. Kar telesno bolečino pa začutim, ko vidim popisane kulturno-zgodovinske spomenike: freske, slike, gradove, hiše, knjige, pa naj bo grafit še tako izviren.

Ostaneš zgrožen in prizadet. Avtor takih napisov se mi smili; tako uboga je njegova duša!« razmišlja Olga Golob, pomočnica ravnatelja.

Andrej Steklasa, 7. a

...da je japonski strokovnjak izdelal najmanjši laserski gramofon na svetu, ki meri le 2 krat 2 centimetra.

Anekdota

Bila je ura fizike. Pogovarjali smo se o elektriki in kot vedno (ha, ha) smo z zanimanjem prisluhnili razlagi. Nenadoma se mimo učilnice pripelje prekrasen moder OPEL CADETT!

Neslišno se pripelje in ustavi. Predvsem med fanti se razlijejo občudujoči vzdih. Tov. Brezovar pa: »Ja, kaj pa tukaj dela? Saj mu še nisem naročil naj pride!« Za trenutek smo ga začudeno pogledali, nato pa skupaj s tovarišem prasnili v smeh.

Vanja & Nina CO.

Ali že veste...

JANKO ♥ MARJET/C88

Hočemo

drugačno

šolo

UČENCI

- brez ocen
- z večjo telovadnico
- z več izletov
- večjimi garderobami
- s tenis igriščem
- z daljšimi odmori
- z večjim bazenom
- brez kontrolnih nalog
- brez domačih nalog
- s šolo v naravi
- brez spraševanja
- z manj šolskih ur
- z boljšo, udobno opremo
- z boljšo prehrano
- s TV in videorekorderji v učilnicah
- z boljšim sodelovanjem med učitelji in učenci
- brez opominov in ukorov
- z uro »sprosti se«
- z roboti
- z veliko zabavami
- z daljšimi počitnicami
- brez table
- z glasbo med odmori
- z uporabo bazena
- s kasnejšim pričetkom pouka
- z več plesi

UČITELJI

- s kulturnejšimi šolarji
- z urejeno okolico
- z manj učenci v oddelkih
- z ustvarjalnimi učenci
- brez šestih in sedmih učnih ur
- z manjšo učno obveznostjo
- z boljšimi pogoji za delo
- z vzgojenimi otroki
- z več sredstvi za bogatejšo dejavnost
- s sodobno učno tehnologijo
- z več svetlobe
- z bolj tovariškimi učenci
- šolo, ki bo dala učencem veliko znanja, ker je le znanje tisto, ki bo rešilo našo družbo
- z bolj prijateljskimi odnosi med učitelji in učenci

Ojej, groza, na pomoč, kaj naj berem... aha tole, kaj pa če bi tole. Se opravičujem, tako ne bo šlo, treba bo najti pravo rešitev. Torej, na delo. Na belem papirju črke, črne črke - nova vsebina!

Najbolj brane knjige

Knjižničarka Slavka Kristan ugotavlja, da so med bralci Pionirske knjižnice trenutno najbolj iskane sledeče knjige:

1. Poletje v školjki (1. in 2. del) (Vitan Mal)
2. Skrivni dnevnik Jadrana Krta in Rastoče težave Jadrana Krta (Sue Townsend)
3. Ivanina odločitev (Eliška Koreloba)
4. Janov krik (Marija Fric-Kunc)
5. Srečanje z Mihaelo (Vladimir Klevis)
6. Najstnica Tina

Na splošno pa so najbolj brane kriminalne, fantastika in detektivske zgodbe.

Se eno informacijo vam ponujam. Pionirska knjižnica ima tudi videorekorder s kasetami, kjer lahko vsak dan po šoli gledate filme.

Tanja Gorenc, 7. a

Novomeška Ljudska knjižnica, ki jo obiskuje tudi precej mladih bralcev, priporoča najstnikom predvsem knjige iz knjižnih zbirk Odiseja, Moja knjižnica in Sinji galeb.

Jožica Šinkovec, 6. a

Maria Gripe: Hrošč leti v somraku

»Ti, ki sediš s to knjigo v roki. Ti, ki si jo ta hip odprl in obračaš liste in bereš, ali si pomislil?

Vsi ljudje ne berejo istih knjig. Zakaj si prav ti izbral prav to knjigo in prav sedaj? Je bilo to le naključje? Misliš?»

(posvetilo v knjigi)

Osnovna zgodba je napeta kriminalka. Trije najstniki Jonas, Anika in David s pomočjo kasetofona raziskujejo usodo izginelega egipčanskega kipa.

Trojica najde sveženj pisem, ob katerih razvzroča preteklost. Knjiga opozarja na povezanost živih in mrtvih. Skrivnostna odsotnost onostranstva je prisotna tudi tukaj in zdaj. Napeto in srhljivo. Brrr...

Knjigo priporočam šestošolcem.

Alenka Dakić, knjižničarka

Novo s knjižnih polic

Astrid Lindgren: Bratec in Kljukec s strehe

Bratec, naslovni junak te knjige, je najmlajši član »čisto navadne družine«, ki šteje čisto navadnega očeta in čisto navadno mamo in tri čisto navadne otroke: Boštjana, Barbaro in Bratca. Boštjan ima šestnajst let, Barbara leto manj, Bratec pa šele sedem. To je doba, ko je domišljija zelo bujna. Vsi »odrasli« člani Stanonikove družine so prepričani, da je plod Bratčeve domišljije tudi Kljukec s strehe, mošič, ki ima svoje domovanje nekje med strehami in ki leta okoli kot kakšen čmrlj, ker ga poganja propeler. To čudno bitje se spoprijatelj s prvošolčkom Bratcem in skupaj početa razne norčije. Kljukec se nam sprva zdi malce domišljava prikazen, sčasoma pa nam postaja vse bolj ljub (vendar gledati ga moramo z očmi otroka). »Najhujše« reči skuha z Bratcem v drugem delu zgodbe. Mama zboli in mora na oddih k babici. V hiši zavlada gospodinska pomočnica Emilija Kozel. Bratcu sprva ni všeč in s Kljukčevim pomočjo ji zagode precej neveselosti, v katerih pa se nova gospodinja izkaže bolj človeška, kot se zdi. Zna se prav prijetno zabavati ob razposajenih »mulcih« in prikaznih. Končno Kljukec dobi »državljanstvo« v Stanonikovi družini. Skratka, prijetno branje za vroče poletne in mrzle zimске dni. Otroci, hitro v knjižnico, dokler knjiga še ni »stara«.

Katarina Jaklič, 7. d

Victoria Holt: Revna sorodnica

Romani Holtove sicer niso kakšne poglobljene mojstrovine, vseeno pa so bolj koristni kot buljenje v televizijo. Pri branju je naša domišljija bolj dejavna. Naslovna junakinja našega romana je Elena Kellaway in na prvih straneh nam na kratko popiše svojo mladost. Svoje matere se le rahlo spominja, saj je umrla, ko ji je bilo komaj pet let. Pred tem sta z mamo živeli dve leti sami, ker je mati zapustila moža, za katerim se je izgubila sleherna sled. Po materini smrti je Elena postala sirota in v varstvo jo je sprejela sorodnica Agata Loring, ki je imela hčerko edinko Esmaraldo. Ta teta Agata, ki je slovela po svoji izredni dobroti in je okoli sebe zbrala četico »starih devic«, da so ji pri tej dejavnosti pomagale, je bila do svojih najbližnjih trda in nečloveška. Pikolovsko je nadzorovala svojo služinčad, Eleno je prenašala zgolj zaradi tega, da so drugi občudovali njeno »dobrosrčnost«. Siroti, ki je bila veliko lepša in pametnejša od njene hčere, je nenehno vbijala v glavo, naj si nikar ne domišlja, da se lahko primerja z Esmaraldo, ker je samo revna sorodnica. Gospa Agata je pripravila ples, med katerim naj bi razglasili zaroko svoje hčere z bogatim dedičem Filipom, ta pa (v veliko veselje svojih staršev in tudi same Esmaralde) kot svojo zaročenko predstavi Eleno. Malo pred poroko je bil Filip v skrivnostnih okoliščinah umorjen, kmalu zatem je dobila Elena pismo nekega Joga Kellawaya, gospodarja daljnega otoka, ki jo je vabil k sebi na obisk. Zdej se šele začno pravi zapleti.

Katarina Jaklič, 7. d

Igra z vžigalicami

Pred vami je program, ki ponazarja koliko toliko znano igro, v kateri dva igralca s kupa jemljeta vžigalice. Naenkrat jih lahko vzameta največ 4 in najmanj 1. Število vžigalic določiš v programu. Zgubi tisti, kateremu ostane zadnja vžigalica.

```
10 PRINT »Imamo od 11 do 101 vžigalic.«
20 PRINT »Dva igralca jih jemljeta.«
30 PRINT »Naenkrat od 1 do 4 vžigalice.«
40 PRINT »Komur ostane zadnja, zgubi.«
50 PRINT
60 PRINT »Vnesi število vžigalic:«;
70 INPUT VZ
80 IF (VZ < 1) OR (VZ > 101) THEN PRINT
  »Ponovi vnos.«; Goto 50
90 Let VZ=INT (VZ)
100 PRINT
110 PRINT »Vnesi način igre:«
120 PRINT »1-igralec VS računalnik«
130 PRINT »2-računalnik VS igralec«
140 PRINT »3-igralec VS igralec«
150 PRINT »4-računalnik VS računalnik«
160 INPUT NA
170 IF (NA < 1) OR (NA > 4) THEN PRINT
  »Ponovi vnos.«; Goto 100
180 Let NA=INT (NA)
190 Let ST=VZ
200 Let IG=1
210 PRINT »Ostalo je še«; ST; » vžigalic.«
220 For N=1 to ST
230 PRINT »I«;
240 Next N
250 PRINT
260 IF IG=1 THEN PRINT »Na potezi je 1.
  tekmovalc.«; Goto 280
270 PRINT »Na potezi je 2. tekmovalc.«;
  Goto 300
280 IF (NA=1) OR (NA=3) THEN Let IG=2;
  Goto 380
290 Let IG=2; Goto 450
300 IF (NA=2) OR (NA=3) THEN Let IG=1;
  Goto 380
310 Let IG=1; Goto 450
320 IF ST=1 THEN Goto 340
330 Goto 210
340 PRINT »Zmagal je«; 3-IG; » tek-
  movalc.«
350 PRINT
360 PRINT »Nasvidenje.«
370 End
380 PRINT »Vpiši število vžigalic:«;
390 INPUT IS
400 IF (IS < 1) OR (IS > 4) THEN PRINT »Po
  novi vnos.«; Goto 380
410 Let IS=INT (IS)
420 IF (ST-IS) < 1 THEN PRINT »Ponovi
  vnos.«; Goto 380
430 Let ST=ST-IS
440 Goto 320
450 Let A=INT (ST/5)
460 Let A=A*5
470 IF (A=ST) OR ((A+1)=ST) THEN Let
  C=4; Goto 490
480 Let C=(ST-A)-1
490 Let ST=ST-C
500 PRINT »Jaz vzamem «;C;» vžigalice.«
510 IF Na=4 THEN goto 530
520 Goto 320
530 PRINT »Vpiši eno število:«;
540 INPUT AB
550 Goto 320
```

Alojz Novak, 8.a

Šolsko športno društvo

Pregled dela ŠSD GRM začenjam s popolnim pregledom rezultatov z medrazrednega tekmovanja v košarki.

5. r dečki:	1.: 5. d
	2.: 5. a
	3.: 5. c
	4.: 5. b
6. r dečki:	1.: 6. b
	2.: 6. d
	3.: 6. c
	4.: 6. a
7. r dečki:	1.: 7. d
	2.: 7. a
	3.: 7. b
	4.: 7. c
8. r dečki:	1.: 8. c
	2.: 8. d
	3.: 8. a
	4.: 8. b

deklice:	1.: 5. b
	2.: 5. a
	3.: /
	4.: /
deklice:	1.: 6. b
	2.: 6. a
	3.: 6. c
	4.: 6. d
deklice:	1.: 7. d
	2.: 7. a
	3.: 7. b
	4.: 7. c
deklice:	1.: 8. b
	2.: 8. d
	3.: 8. a
	4.: /

Medrazredno tekmovanje v rokometu

5. r deklice	mesto
5. a	3.
5. b	1.
5. c	2.
5. d	4.
5. r dečki	mesto
5. a	1.
5. b	/
5. c	2.
5. d	4.
6. r deklice	mesto
6. a	/
6. b	3.
6. c	2.
6. d	1.
6. r dečki	mesto
6. a	4.
6. b	1.
6. c	2.
6. d	3.

Hop, hop

Dekliška košarka

Med drugimi športnimi dejavnostmi na šoli potekajo tudi treningi košarke za dekleta.

Treningi so vsak ponedeljek od 16.30 do 18. ure in vsak četrtek od 15. do 16.30 ure. Košarko obiskujemo dekleta 5., 6., 7. in tudi 8. razredov.

Naš trener je Stane Rozman. Uči nas novih stvari, kot naprimer: met s trojke, pinot korak, razna podajanja, opozarja pa nas tudi na dvojne korake.

Imele smo tudi tekmovanja. Na tekmovanjih tekmujemo samo dekleta, rojena v letu 1976 ter mlajša. Na zadnjem tekmovanju, ki je bilo v sredo, 11. 1. 1989, smo igrale z Vavto vasjo ter s Šmihelom. Vavto vas smo premagale s 24:20, s Šmihelom pa smo izgubile z rezultatom 6 : 20. Tako smo se uvrstile na drugo mesto.

Vrstila se bodo še druga tekmovanja in upamo, da se bomo dobro uvrstile. Srečno.

Kanita Bečirevič, 6. a

Kaj smo delali v občinskem merilu?

V mesecu januarju je bilo občinsko prvenstvo v košarki. V konkurenci starejših pionirk in pionirjev so bili fantje in dekleta tretji. Najboljši strelci so bili Dušan Černe, Sašo Komerički, Sretana Banjac, Jasna Simčič in Brigita Seničar.

V soboto, 4. 3., pa je bilo v ŠD MAROF zimsko atletsko tekmovanje. Grmčani smo bili v skupni razvrstitvi drugi in smo izgubili prehodni pokal.

Zmagali so Šentjernejčani. V svojih disciplinah so zmagali: Maša Fink, David Bratož, Nina Štampohar, Marko Pureber, Robi Filipčič, Gregor Rus, Boštjan Štangelj, Irena Matekovič, Maja Vučkovič, Dejan Corinovič, in štafeta starejših pionirjev. Ob tem moramo povedati, da se prvenstva niso udeležili atleti Dolenjskih Toplic, s čimer je bila konkurenca v kategoriji st. pionirjev precej okrnjena.

Sedaj se vsi športniki pripravljajo na spomladanska tekmovanja, obenem pa teče tekmovanje za NAJ športnika, športnico in razred. Na zadnjem sestanku ŠSD pa smo sprejeli tudi nova pravila za tekmovanje.

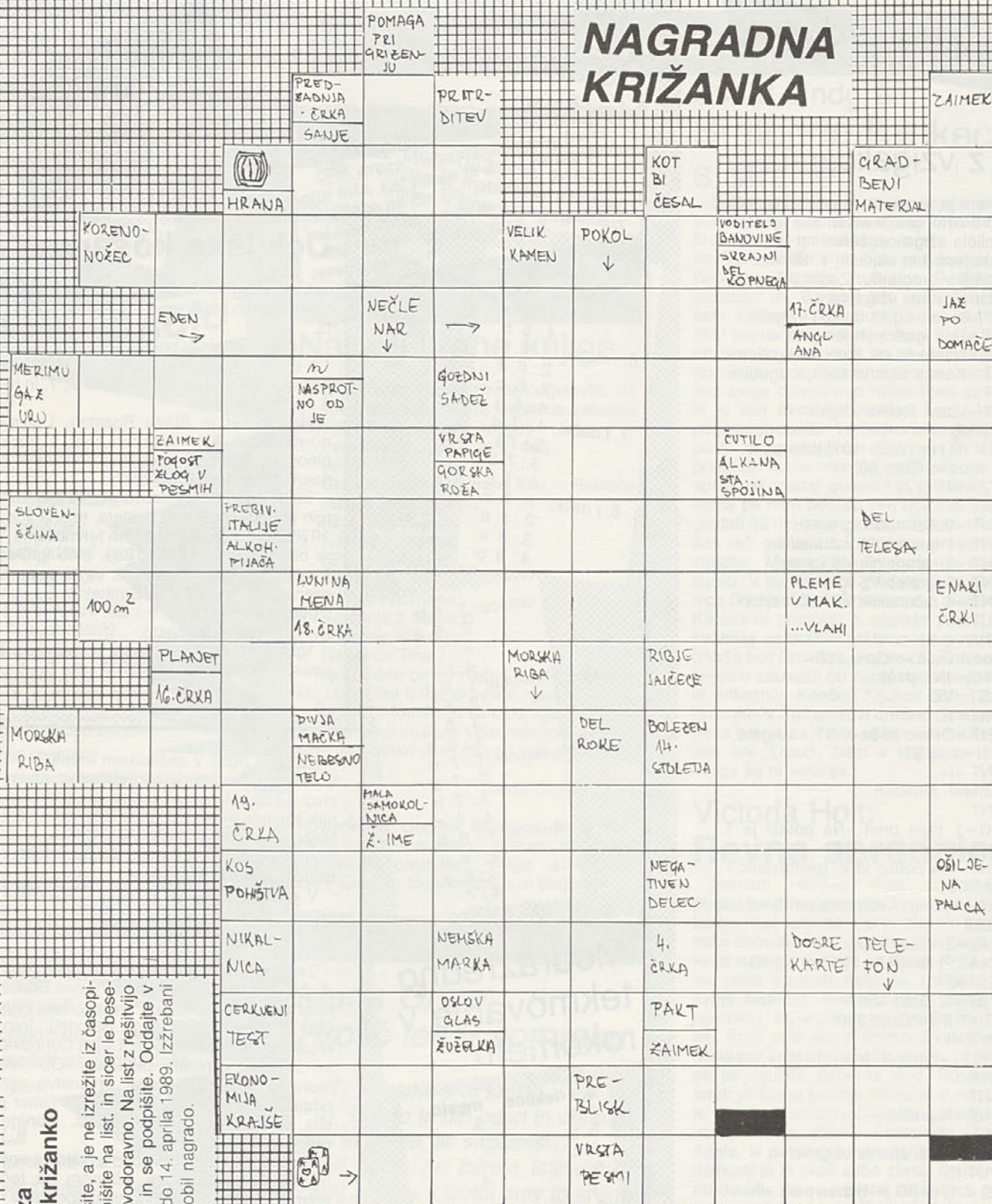
Jasna Simčič, 7. b

Košarkaška tekma

V ponedeljek, 12. 2. 1989, so imeli fantje naše šole košarkaško tekmo z OŠ Katja Rupena. Rezultat polčasa je bil 52:52. Naši fantje so se tudi v drugem polčasu zelo trudili, vendar pa so izgubili za dve točki.

Tina, Nadja, 6. a

NAGRADNA KRIŽANKA

Rešite nagradne križanke iz prve številke: IVO, T, GOLF, A, UNA, LILI, MK, ILICA, JANA, B, AR, RUM.

Navodilo za nagradno križanko

Križanko rešite, a je ne izrežite iz časopisa. Rešitve izpišite na list, in sicer le besede, ki potekajo vodoravno. Na list z rešitvijo prilepite kupon in se podpišite. Oddajte v skrinjico v avli do 14. aprila 1989. Izžrebani reševalec bo dobil nagrado.

Prejeli smo okrog dvajset rešitev za prvo križanko. Največ sreče pri žrebanju je imela Saša Piric iz 7. a razreda, ki je dobila za nagrado knjigo Mladi novinar.

Metka Bajec, 8. b

Uredniki rubrik:

TANJA GORENC (dogodki, akcije), KATARINA JAKLIČ (kultura), TAMARA GOGIČ (glasba), TINA POPADIČ in NADJA BUKOVEC (šport), ANDREJ STEKLASA (računalništvo), KANITA BEČIREVIČ in SABINA PRETNAR (literarna priloga), DAMJANA ŽIDANIK (zaupna), VANJA ŠEPEC in NINA ŠTAMPOHAR (zabavna), NINA JAKOVLJEVIČ (pritožna knjiga).

IZTOK HOTKO in DEJAN ROZMAN (fotografija), BARBARA VOLČJAK (tajnica).

BRANKO ŠUSTER in JANKO ORAČ (oprema in grafično oblikovanje)

MARJANA ŠTERN (lektorstvo)

Tisk: TISKARNA NOVO MESTO

Število izvodov: 750, cena 2.000 din

Izdajo časopisa sta omogočili Industrija motornih vozil in Tiskarna Novo mesto.

NAJČA

Glavna urednica: TINA FINK

Odgovorna urednica: JASNA SIMČIČ

Tehnični urednik: ANDREJ STEKLASA